

Arrest

nr. 149 463 van 10 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De asielprocedure

Op 11 oktober 2011 diende verzoeker een asielaanvraag in.

Op 24 juli 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad).

Op 22 januari 2015, met arrest nummer 136 776 bevestigde de Raad de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 5 augustus 2014 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad (RvV 158 826).

1.2. De verblijfsmachtigingsprocedures in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet)

Bij aangetekend schrijven van 16 mei 2012 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 juni 2012 werd de verblijfsmachtigingsaanvraag onontvankelijk verklaard. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad (RvV 102 120).

Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2014 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 6 mei 2014 werd de aanvraag onvankelijk verklaard en werd verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 3 juni 2014 bracht de ambtenaar-geneesheer zijn advies uit.

Op 4 juni 2014 werd aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing die verzoeker op 11 juni 2014 ter kennis werd gebracht en is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 26.03.2014 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

T.M.(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) aanvraag die door onze diensten onvankelijk werd verklaard op 06.05.2014, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (...).

Er werden medische elementen aangehaald voor T.M., die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 03.06.2014 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielprocedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve wordt een exceptie van gebrek aan belang aangevoerd.

De Raad stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat verzoeker werd afgevoerd van ambtswege op 4 mei 2015.

Artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vreemdeling die amtsshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur, verondersteld wordt het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel. Het gaat dan ook op een weerlegbaar vermoeden.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van verzoeker dat hij niets heeft toe te voegen, dat hij ervan uitgaat dat verzoeker zich nog steeds in België bevindt, maar hij beschikt niet over concrete gegevens.

De Raad stelt vast dat de aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied niet wordt bewezen met deze toelichting.

De Raad merkt op dat het belang van verzoeker bij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet erin bestaat het verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen. Aangezien verzoeker niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan hij geen voordeel meer halen uit het ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet veronderstelt ook de ontvankelijkheidsvoorwaarde dat de aanvrager in België verblijft. Wanneer de aanvrager België heeft verlaten, *quod in casu*, kan verweerder de aanvraag per definitie niet meer inwilligen.

Verzoeker getuigt niet meer van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS